

नवेदवचनात्तातनलोकवचनादपि ॥ मतिरुक्कमणीयाते प्रयागमरणं प्रति ॥ ८३ ॥ दशतीर्थसहस्राणि षष्टिः कोट्यस्तथापराः ॥ येषां सान्निध्यमत्रैव कीर्तितं कुरुनंदन ॥ ८४ ॥ चतुर्विधे च यत्पुण्यं सत्यवादिषु चैव यत् ॥ स्नात एव तदाप्नोति गंगायमुनसंगमे ॥ ८५ ॥ तत्र भोगवती नाम वासुके स्तीर्थमुत्तमं ॥ तत्राभिषेहिता ॥ विशेषो वै कनखले प्रयागे परमं महत् ॥ ८६ ॥ तत्र हंसप्रपतनं तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतं ॥ दशाश्वमेधिकं चैव गंगायां कुरुनंदन ॥ ८७ ॥ कुरुक्षेत्रसमागंगायत्र तत्रावगातायां पुष्करं स्मृतं ॥ द्वापरेऽपि कुरुक्षेत्रं गंगाकलियुगे स्मृता ॥ ९० ॥ पुष्करे तु तपस्तप्येद्दानं दद्यान्महा लये ॥ मलयै त्वग्निमारोहेद्भृगुतुंगे त्वनाशनं ॥ ९१ ॥ पुष्करे तु ॥ ९३ ॥ यावदस्थिमनुष्यस्य गंगायाः स्पृशते जलं ॥ तावत्स पुरुषो राजन् स्वर्गलोके महीयते ॥ ९४ ॥

पसंहारे यत्र गंगामहाराजसदेशस्तत्तपोवनं सिद्धिक्षेत्रं च विज्ञेयं गंगातीरसमाश्रितमिति गंगायास्तदाश्रितस्य सिद्धिक्षेत्रस्य च विज्ञेयत्वोक्त्या तयोरेव महत्तरत्वं दर्शितं तत्र यमुनया संगताया एव गंगाया अत्र यद्गुणं तुष्टयेऽपि भग्यंतरेण साक्षाद्वा काशीकीर्तनादुक्तविधोऽपसंहाराच्च पुष्करगंगाप्रयागादीनां सेवनं काशीप्राप्तिकरमिति अन्यानितुपवित्राणिकाशीप्राप्तिकराणि हि काशीप्राप्य विमुच्यंते नान्यथा कल्पकोटिभिरित्यादि पूर्वोदात्तपुराणांतरसंवादेन सिद्धं ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ चतुर्विधे च तस्मै विद्याः वेदत्रयं आत्मविद्या चेति विद्यंते स्मिन् चतुर्विधस्तस्मिन् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥